

யசோதர காவியத்தில் தமிழ் விருத்தப் பா வடிவ மரபு

Prosody of Yasothara Kaviyam

முதுமுனைவர் மு. கஸ்தூரி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தருமமூர்த்தி இராவ்பகதூர்

கலவல கண்ணன் செட்டி இந்துக்கல்லூரி, சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dr. M. Kasthuri, Assistant Professor of Tamil, Dharmamurthi Rao Bahadur

Calavala Cunnan Chetty's Hindu College: Chennai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5843-1714>

DOI: 10.5281/zenodo.17401130

Abstract

The forms of Tamil prosody have evolved according to the content and purpose of the compositions. The primary metrical forms in Tamil such as Aciriyappa, Venpa, Kalippa, and Vanchippa are very prominent during the Sangam period. Aciriyappa and Kalippa are being especially influential at those times. Venpa became significant in the later Sangam period and was also suitable for conveying moral teachings. Aciriyam was the ideal form for epics in the early period. These epics incorporated elements of musical rendering and the use of viruttam in later literature. It demonstrates the long-term importance of its use. Until the nineteenth century, the literary works in Tamil employed Ceyyul forms. So, identifying these types of Ceyyul forms and showing how their structures adapted over time according to the content is essential for the study of prosody in “Yasodhara Kaviyam”. While doing research, the metrical and semantic aspects are very important to consider in this aspect. The Tamil literary tradition shows that changes in content were accompanied by corresponding changes in the form. So, the literary genres always use specific prosodic forms. For example, the literary forms such as Thoothu, Madal and Ula are composed in Kalivenpa form. In Tamil literature, Pillaitamil often uses Rattai Aciriyam Viruttam and the Parani genre is set in Thazhaci metre. Hence, the historical role of Viruttam as a metrical form is suitable for epic narration and it can be understood through a prosodic study. In this perspective, the present study examines the prosody of the Yasodhara Kaviyam and demonstrates the influence of Viruttam in epic compositions.

Keywords: Tamil, Prosody, Yasodara Kaviyam, Virutham, Virthappaviyal.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் யாப்பு வடிவங்கள் காலந்தோறும் பாடுபொருண்மைக்கேற்ப மாற்றம் பெற்றுள்ளன. ஆசிரியப்ப, வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்ற முதன்மை பாவடிவங்கள் ஆசிரியப்பா, கலிப்பா முதலியன சங்க காலத்தில் செல்வாக்கு பெற்றும் வெண்பா சங்க மருவிய காலத்தில் அறம் போதிக்க ஏற்ற வடிவமாகவும் அமைந்திருந்தன. காப்பியங்களுக்கு ஏற்ற வடிவமாக ஆசிரியம் தொடக்க காலத்தில் இருந்தபோதிலும் அவற்றில் இசைப் பாடல்களுக்கான கூறுகளைப் பெற்றிருக்கும் விருத்தம் பிற்கால இலக்கியங்களில் பேராட்சியுடன் விளங்கியதை இலக்கியங்கள் நமக்கு எடுத்துரைக்கிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை நம் மொழியில் உள்ள இலக்கியங்கள் அனைத்தும் செய்யுள் வடிவங்களைக் கொண்டு விளங்குவன. இச்செய்யுள் வகைகளை அடையாளப்படுத்துவதற்கும்

பாடுபொருண்மைக்கு ஏற்ப வடிவங்களும் காலந்தோறும் மாற்றம் அடைந்துகொண்டு வருகின்றன என்பதைச் சுட்டுகாட்டவும் யாப்பியலிலுள்ள ஒவ்வொரு வடிவங்களைக் குறித்த ஆழமான ஆய்வு என்பது மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பொருண்மை சார்ந்தும் யாப்பியல் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் காலந்தோறும் பொருண்மை மாற்றத்திற்கேற்ப இலக்கியத்தின் வடிவ மாற்றமும் நிகழ்ந்த வண்ணம் உள்ளன. மேலும் சில இலக்கிய வகைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட யாப்பு வடிவத்தைப் பயன்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது. சான்றாக, தூது, மடல், உலா போன்ற இலக்கியவகைகள் கலிவெண்பாவில் பாடப்படுகின்றன. பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம் இரட்டையாசிரிய விருத்தத்தில் பேசப்படுவதும் பரணி இலக்கியவகை தாழிசை பாவிலும் இயம்பப்படுவதும் சுட்டத்தக்கன. காப்பிய மரபைப் பாடுவதற்குரிய பா வடிவமாக விருத்தம் நிலை கொண்ட வரலாற்றை யாப்பியல் ஆய்வின் துணை கொண்டு அறிய முடிகிறது. அந்த வகையில் இங்கு யசோதர காவியத்தின் யாப்பியல் ஆராயப்படுகிறது. விருத்தத்தின் செல்வாக்கு காப்பியங்களில் தொடர்ந்து கொண்டு வருவதை இக்காப்பியமும் பறைசாற்றுகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: தமிழ், விருத்தம், பா வடிவம், மரபு, யசோதர காவியம்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் சிறப்புற்றுத் திகழும் சங்க இலக்கியம் தொடங்கிக் காலத்தின் தேவைக்கேற்பத் தோன்றிய நீதி இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், பத்தி இலக்கியங்கள் முதலியவற்றுள் ஒவ்வொரு இலக்கிய வகையும், ஒவ்வொரு இலக்கியப் படைப்பும் தமக்கெனத் தனித்த யாப்பமைப்பினைப் பெற்றுள்ளன. குறிப்பிட்ட ஒருவகைப் பா அமைப்பாலேயே அமைவனவும், சில குறிப்பிட்ட பா வடிவங்களைப் பெற்று அமைவனவும், பலவகை யாப்பமைப்புகள் கலந்து பயில்வனவும் என இலக்கியங்களின் வடிவ அமைப்புகள் அமைந்துள்ளன. இவ்வமைப்புகள் இலக்கியப் படைப்பின் நோக்கம், பாடுபொருளோடு இயைந்தும், உணர்வு போக்குகளுக்கு ஏற்ற ஓசைகள் முதலியன சார்ந்தும் உருப்பெற்றுள்ளன. இலக்கியங்களின் யாப்பமைப்பு குறித்த ஆய்வுகள், குறிப்பிட்ட இலக்கியத்தின் வடிவ அமைப்பையும், இலக்கிய ஆக்க முறைமையினையும், இலக்கிய நிலைபெற்றினுக்குத் துணைபுரியும் வடிவ நிலைப்பட்ட காரணத்தையும் உணர - உணர்த்த வாயில்களாகின்றன. யாப்பு என்பது கருத்து வெளியீட்டுற்றகான ஒலி ஒழுங்குப்பட்ட ஒரு புறவடிவம். வடிவத்தினும் உள்ளடக்கமாய் அமையும் பொருளே முதன்மை பெறத்தக்கது. எனினும் அப்பொருளைத் தாங்கிவரும் பாவடிவமான யாப்புக்கும் சிறப்பு ஏற்பட்டதை வரலாற்றின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

விருத்தப்பா

விருத்தம், துறை, தாழிசை போன்ற பாவின வடிவங்கள் மக்கள் வாய்மொழி மரபிலிருந்து பெறப்பட்டு எழுத்திலக்கிய நிலையில் இலக்கணப் பெற்ற பாவினங்களாக விளங்குகின்றன. பாவினங்களில் ஒன்றான விருத்தம் என்பது இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை தனக்கே உரிய பாங்கில் தொடர்ச்சியான யாப்பு வடிவமாக இலக்கியங்களில் பயின்றுவருகின்றது. விருத்தத்தின் அமைப்புநிலையும் அது பல்வேறு உள்ளமைப்புகளைப் பெற்று விளங்குவதும் தான் அதற்குக் காரணமாக அமைகிறது. விருத்த அமைப்பு என்பது படிநிலை வளர்ச்சியாகதான் உருப்பெற்றிருக்கும் என்பதை மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியின் பின்வரும் கூற்றின் மூலம் அறியலாம்.

விருத்தப் பாக்கள் திடீரென்று தோன்றிவிடவில்லை புதிய நிலையில் அப்பாக்களில் இருந்த குறைபாடுகள் காலப்போக்கில் நீக்கப்பட்டு, தமிழுக்குரிய மரபைப் பெற்று நிலைபெறுவதற்கு ஒன்றிரண்டு நூற்றாண்டுகள் சென்றிருக்கக்கூடும். (சமயங்கள் வளர்த்த தமிழ், ப. 15)

இக்கூற்றின் மூலம் விருத்தப்பாக்கள் இடைக்காலத்தில் செழுமைப்பெற்ற பாவடிவமாகத் திகழ்வதற்குப் பக்தி இலக்கியங்களும் காரணமாக அமைந்துள்ளது பெறப்படுகிறது. தேவாரப் பாடல்கள் விருத்தத் தோற்றத்தைப் பெற்று விளங்குகிறது. அப்பர் பாடிய பாசுரங்கள், இதற்குச் சான்றாகத் திருவிருத்தம் என்ற பதிகப் பெயரைப் பெற்றமைவதும் இத்தொடர்பில் இணைத்தெண்ணத்தக்கது.

இடைக்காலப் பெருங்காப்பியங்களாகிய சிந்தாமணி, இராமகாதை, பெரியபுராணம் ஆகியவற்றில் பயிலும் விருத்த வகைகளுக்கும் காரிகை நடையாகிய கலித்துறைக்கும் வழிகாட்டியவர் அப்பர் என்பர். (இரா. சண்முகப்பிரியா, ப. 180)

என்ற கூற்றின் வாயிலாக அப்பரின் தேவாரங்கள் விருத்தப் பாவினைப் பிற்காலக் காப்பியங்கள் பயன்படுத்த துணைசெய்துள்ளன என்பதை அறியலாம். பாவினங்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டு கவிஞர்கள் வரை பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளதை,

யாப்பியலின் வளர்ச்சிநிலையாக அறியப்பெறும் ஒவ்வொரு பாவிற்குமான தாழிசை, துறை, விருத்தம் ஆகிய மூன்றுவகை இனங்களைப் பயன்படுத்திப் பாரதியார் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். (அ. சதீஷ், ப. 51)

என்ற ஆய்வாளர் கருத்து அரண்செய்கிறது. மகாகவியான பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்ற கவிஞர்கள் பாவினங்களைக் கையாண்டுள்ளனர் என்பது இதன்மூலம் பெறப்படுகிறது.

விருத்தம் என்ற பாவினம் நான்குப் பாக்களில் பயின்று வெளிவிருத்தம், ஆசிரிய விருத்தம், கலிவிருத்தம், வஞ்சிவிருத்தம் என்று வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றில் ஆசிரிய விருத்தமும் கலிவிருத்தமும் இலக்கியங்களில் அதிக பயன்பாட்டுடைய செய்யுள் வடிவமாக அமைகின்றன. மேலும் விருத்தம் என்ற பா விரிவாக எடுத்துரைக்கும் கதை மரபுகளுக்கும் தனித்தனிக் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கவும் என்ற இருநிலைகளிலும் சிறந்து விளங்குவதனைப் பின்வரும் ஆ. சிவலிங்கனார் கூற்றின் மூலம் அறியலாம்.

சிவஞானபோதத்துக்கு வழிநூலாகவும் விளக்க நூலாகவும் அமைந்தது சிவஞானசித்தியார். அதன் ஆசிரியர் அருணந்திசிவாச்சாரியார். நூற்பா யாப்புக் கொண்டால் சுருக்கமாகவே அமைந்துவிடும் என்று எண்ணி, விரிவாக உரைத்தற்கு ஏற்றது விருத்தப்பாவே என்று கொண்டார். அகவற்பாவும் விரிவாகக் கூறிநிறுத்துவதற்கு என்றாலும் தனித்தனிக் கருத்துக்களைக் கூறிநிறுத்துவதற்கு என்றாலும் விருத்தப்பாவே சிறந்ததாம். அதனால் அவர் அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தமும் எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தமும் கொண்டார். (ஆ. சிவலிங்கனார், பக். 261-262)

இவ்வாறு குறிப்பிடுவதிலிருந்து விருத்தம் என்ற பாவகையானது அதன் தன்மையின் அடிப்படையில் பரவலாக்கம் பெற்று விளக்குவதை உணரமுடிகிறது. விருத்தப்பா வடிவமானது இடைக்கால இலக்கண நூல்களில் வரையறை பெற்றுப் பாடப்பட்டதற்கு அதன் இலக்கிய வளர்நிலையே காரணமாகும். இலக்கியங்கள் விருத்தப்பாவினை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்ட வடிவம் என்பதை மேற்கண்ட கூற்று உறுதிப்படுத்துகிறது.

இலக்கியங்களில் விருத்தத்தின் தோற்றக் கூறுகள்

தமிழ் இலக்கியங்களில் விருத்தத்தின் தோற்றக் கூறுகளைக் குறித்து யாப்பியல் ஆய்வறிஞர்கள் ஆராய்ந்து விளக்கியுள்ளனர். நாற்சீர் நான்கடியாலான கலிவிருத்தத்தின்

மூலநிலையைக் கலிப்பாவின் தாழிசை என்ற அமைப்பிலும் ஆசிரிய விருத்தத்தின் மூலத்தைச் சிலப்பதிகாரத்தின் கானல் வரிப் பாடல்களிலும் அ. சிதம்பரநாதச் செட்டியார் அவதானித்து உள்ளார். மேலும், வெளிவிருத்தத்திற்கான பண்புகளைப் புறநானூற்றின் 378ஆம் பாட்டிலும் வெளிவிருத்தம், வஞ்சிவிருத்தம் ஆகியவற்றின் மூலநிலைகளைப் பரிபாடலின் முறையே 19ஆம், 18ஆம் பாடற்பகுதிகளில் அடையாளப்படுத்துவது இங்குக் கவனிக்கத்தக்கன. இலக்கியப் பயில்நிலையில் விருத்தத்தின் தோற்றுவாய் கூறுகளைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

ஆசிரிய விருத்தம்

ஆசிரிய விருத்தம் பல உள்வகைகளைக் கொண்டமைகிறது. அறுசீர், எழுசீர், எண்சீர் எனச் சீர்களின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றுள் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தமானது சிலம்பின் வரிப்பாடல்களிலிருந்து தோன்றியிருக்கக் கூடும் எனச் சிலப்பதிகார யாப்பியலை ஆராய்ந்த ந.வீ.செயராமன் குறிப்பிடுகிறார். மேலும், இது கலிப்பாவில் காணப்பட்ட வளர்ச்சியே எனச் சொல்லலாம். அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் - மா மா காய் மா மா காய் என்ற வாய்ப்பாட்டில் இடம்பெறும் சிலப்பதிகாரப் பாடல் வருமாறு:

நன்னித் திலத்தின் பூணணிந்து நலஞ்சார் பவளக் கலையுடுத்துச்
செந்நெற் பழனக் கழனிதொறுந் திரையு லாவு கடற்சேர்ப்ப
புண்ணைப் பொதும்பர் மகரத்தின் கொடியோன் எய்த புதுப்புண்கள்
என்னைக் காணா வகைமறைத்தால் அன்னை காணின் என்செய்கோ

(சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி: 37)

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தமானது சிலப்பதிகாரத்தில் பயின்றுவந்துள்ளது. 'மா மா மா மா மா மா விளம்' என்ற வாய்பாட்டில் அமைந்த எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தத்திலான பாடலைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

பொன்இ லங்கு பூங்கொ டிபொ லஞ்செய் கோதை வில்லிட

மின்னி லங்கு மேக லைகள் ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப எங்கணும்

தென்னன் வாழ்க வாழ்க என்று சென்று பந்தடித்துமே

தேவ நார மார்பன் வாழ்க என்று பந்தடித்துமே (சிலப்பதிகாரம், வாழ்த்துக்காதை: 20)

இப்பாடல் எழுசீர்ஆசிரிய விருத்த வாய்ப்பாட்டு அடிப்படையில் ஒன்றி வந்துள்ளது.

விருத்தம் குறித்த கருத்து நிலைகள்

விருத்தம் வடமொழி சார்ந்தது என்றும் இல்லை விருத்தம் என்ற பாவின் தமிழுக்கே உரியது என்றும் இருவிதமான எண்ணப்போக்குகள் நிலவுகின்றன.

விருத்தங்கள் வடமொழிச் சார்பால் எழுந்தவை என்பது உண்மை அன்று. எனினும் இவற்றை வடமொழிக் கண்கொண்டு பின்னாளில் இலக்கணப் புலவர்கள் ஆராய்ந்தனர்; வடமொழியை ஒட்டியே, சென்ற நூற்றாண்டில் எழுந்த விருத்தப்பாவியல் ஆராய்ந்தது. ஆனால் வெண்டளை வந்து ஒலியை நிரப்புவதனைக் கண்டால் வடமொழியையே புகலிடமாக அடையமுடியாது என்பது தெளிவாம். சந்தவிருத்தம், தாண்டகம், எழுத்தொத்த அடிகள் வரும் விருத்தம், மாத்திரை ஒத்த அடிகள் வரும் விருத்தம், சீர் ஒத்த அடிகள் வரும் விருத்தம் எனப் பலவாறு விருத்தங்கள் பெருகின. இவற்றிற்குப் பெயரிடுவதில் குழப்பம் பெருகியது. (பிறந்தது எப்படியோ? பக். 116, 117)

என்று விருத்தம் தமிழ் மரபு சார்ந்தது என்றும் அதை வடமொழி சார்பு இல்லாதது தமிழ் விருத்தம் தனித்துவமானது என்றும் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் விளக்குகிறார். ஆனால், ச. வே. சுப்பிரமணியன்,

மாத்திரையின் அடிப்படையிலும் எழுத்தினடிப்படையிலும் வடமொழியில் அமைந்த மாத்ரா, வர்ண விருத்தங்களின் செல்வாக்கும், தாக்குதலும் இங்குத் தெளிவாகவே தென்படுகின்றன. வெளிப்படையாகக் கூறவும்படுகிறது. (இலக்கணத் தொகை யாப்பு - பாட்டியல், ப. 100)

என்று விருத்தப் பா வடமொழி சார்பு பெற்றமைந்ததாக விளக்குகிறார். தமிழ் யாப்பியல் வரலாற்றில் தேவநேயப்பாவாணரின் பங்களிப்புகளிப்பினைக் குறித்து ஆய்வு செய்த ஆய்வாளர்,

விருத்தம் என்னும் யாப்பு வடிவம் தமிழில் இருப்பதனைப் போலவே வடமொழியிலும் உள்ளது. விருத்தம் என்னும் பெயர் வடமொழிப் பெயராக விளங்குகின்றது. விருந்து என்னும் சொல்லடியாக விருத்தம் என்னும் சொல் தமிழே என்பாரும் உளர். இவற்றை எல்லாம் மனங்கொண்டு பாவினம் குறித்து விரிவான ஆய்வைப் பாவாணர் நிகழ்த்தியுள்ளார். (சி. இளங்கோ, ப. 60)

என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து பாவினம் தமிழ் மரபு சார்ந்தது வடமொழி மரபு சார்ந்தது என விவாதங்கள் காலந்தோறும் ஆய்வுக்குட்பட்ட வண்ணமே உள்ளன என்பதும் அறிஞர்கள் அதை ஆராய்ந்து வந்தவண்ணம் உள்ளனர் என்பதும் பெறப்படுகிறது. இவ்வாறு ஆய்வறிஞர்கள் விருத்தம் என்ற பாவடிவம் தமிழ்மொழியின் யாப்பு அமைப்பிற்கேற்ப மாற்றம் பெற்றுத் தனித்துச் சுட்டத்தக்கப் பாவடிவமாக வளர்ச்சி பெற்று விளங்குகிறது.

விருத்தம் பல்வேறு உள்ளமைப்புகளைப் பெற்று விளங்குவதனால் வகைவகையான ஓசைகளைச் செய்யுட்களில் கொண்டுவர ஏதுவாக அமைகின்றது என்பதையும் ஆதலால் புலவர்கள் இந்த யாப்பு வடிவத்தினைக் கையாள தொடங்கினர். மேலும் வீரமாமுனிவர் விருத்தப்பாவில் பல்வேறு வகைகள் உருவாக்கினாலும் சில வகைகளில் ஓசையினிமையைக் காண முடியாது என்று தனது செந்தமிழ் நூலில் கூறுகிறார். விருத்தம் என்ற இனம் குறள் வெண்பாவிற்கு மட்டும் இல்லை என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு ஆராய்வதும் விருத்த அமைப்பு வஞ்சித்துறையில் சிறப்பாக அமைந்து இருப்பதால் அதனை குறளடி வஞ்சிவிருத்தம் என்று ஏன் கூறாது வஞ்சித்துறை என்று கூறுவதும் கட்டளைக் கலித்துறை அது எழுந்த காலத்தில் விருத்தம் என்றே அழைக்கப்பட்டதும் விருத்தம் வடமொழியில் வழங்கும் தண்டகம் தமிழில் தாண்டகம் என்று வழங்கினாலும் விருத்த அமைப்பையே பெற்று விளங்குவதும் என்று இவ்விருத்த அமைப்பில் உள்ள முரண்களும் சிக்கல்களும் ஆகும்.

விருத்த இலக்கணங்கள்

தொல்காப்பியம் பாவகை குறித்து மட்டும் கூறியுள்ளதேயன்றிப் பாவினம் என்ற ஒரு பிரிவு பற்றிக் கூறவில்லை. காக்கைபாடினியார், சிறுகாக்கைபாடினியார், அவிநயனார், மயேச்சுரர், அமிதசாகரனார் பாவும், பாவினமும் என்ற பகுப்பைக் கொண்டனர்.

செய்யுள் தாமே மெய்பெற விரிப்பின்

பாவே பாவினம் எனவிரண் டாகும் (யாப்பருங்கலம்)

என யாப்பருங்கலமும் பந்தம் அடிதொடை பாவினம் கூறுவன என யாப்பருங்கலக்காரிகையும் கூறும். பா, பாவினம் என்ற கொள்கைகள் இவர்களுடைய காலத்திலே உருபெறுகின்றன. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களில் ஒருவரான இளம்பூரணர் பண்ணத்தி எனினும் பாவினம் எனினும் ஒக்கும் எனவும் நான்கு பாவினோடும் தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்ற மூன்றினத்தையும் உறழ்ப் பன்னிரண்டாம் எனவும் இவையெல்லாம் உரையிற்கோடல், பிறநூல் முடித்தது தான் உடம்படுதல் என்ற உத்திகளினால் (தொல்காப்பியச் செய்யுளியல், 175) எனவும் இனம் கூறல் தொல்காப்பியர்க்கு உடன்பாடு உள்ளதாக எடுத்துரைப்பார்.

நாலொரு சீரால் நடந்த அடித்தொகை

ஈரிரண் டாகி இயன்றவை யாவும்

காரிகை சான்ற கலிவிருத் தம்மே (யாப்பருங்கலக்காரிகை நூ. 36)

என்று விருத்தத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளதை யாப்பருங்கல விருத்தியுரையின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

கழிநெடில் இடிநான்கு ஒத்திறின் விருத்தம் அஃது

அழியா மரபினது அகவல் ஆகும் (யாப்பருங்கலக்காரிகை நூ. 77)

மூன்றடியானும் முடிந்து அடிதோறும் முடிவிடத்துத்

தான் தனிச்சொல் பெறும் தண்டா விருத்தம்... (யாப்பருங்கலக்காரிகை நூ. 27)

தருக்கியல் தாழிசை மூன்றடி ஒப்பன நான்கடியாய்

எருத்தடி நைந்தும் இடை மடக்காயும் இடையிடையே

சுருக்கடியாயும் துறையாம் குறைவில் தொல்சீர் அகவல்

விருத்தம் கழிநெடில் நான்கு ஒத்து... (யாப்பருங்கலக்காரிகை நூ. 29)

என்று யாப்பருங்கலக் காரிகையும்

நான்கொடு மூன்று அடிதோறும் தனிச்சொல்லு நண்ணும் எனில்

தான்பெயர் வெள்ளை விருத்தம்... (வீரசோழியம், நூ. 121)

என வீரசோழியமும் இலக்கணம் கூறுகின்றது. 'தொல்கழி நெடிலாய்' என்று விருத்தத்தின் இலக்கணத்தை வரையறுத்துள்ளது. ஐஞ்சீரடிக்கு மேற்பட்ட சீரடிகள் கழிநெடிலடிகள் எனப் பொதுவாக இலக்கண நூல்களில் வகைப்படுத்தப் பெறும். பதினொருசீர்க்கு மேல் அமையும் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தங்களை 'இரட்டைவிருத்தம்' என வகைப்படுத்தும் போக்கு நிலவியமையை வீரசோழிய உரையால் அறியமுடிகிறது (வீரசோழியம் காரிகை, 109).

விருத்தம் என்ப விரவிய எல்லாச்

சீரும் அடியும் சிதையாக் கொள்ளும்

அவை ஒத்தனவாய் அடிநான்கு அணையுமே

மாவிளங்காயே வஞ்சிச்சீர் இடையும்

பொதுச்சீர் இடையும் புணர் மாவிளம் இவை

ஒப்ப வரின் சீர்ஒப்ப புமையாகும். (தொன்னூல் விளக்கம், நூ. 248)

குறிப்பிட்ட சீர் வாய்ப்பாட்டு அமைப்பினைப் பின்பற்றி நான்கு அடிகளிலும் சீர்கள் முறைபிறழாமல் அமைக்கப் பெற வேண்டும் என்பதே விருத்தத்தின் பொதுஅமைப்பு இலக்கணம். உதாரணமாக 'மா மா காய் மா மா காய்' எனும் வாய்ப்பாட்டினைப் பின்பற்றி அமைக்கப்படும் ஒருவகை அறுசீர் விருத்தத்தில் ஒவ்வொரு அடியின் அறுசீர்களும் இதே வாய்ப்பாட்டினைப் பின்பற்றி அமைக்கப் பெறவேண்டும். இதனைத் தொன்னூல் விளக்கம் தெளிவுறக் கூறுகிறது. வீரமாமுனிவர் இயற்றிய செந்தமிழ் நூலிலும் முதலடியின் சீர்வகைகள், வைப்புமுறை நான்கடிகளிலும் முறைபிறழாமல் அமைய வேண்டியதன் அவசியம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. (செந்தமிழ், ப. 153)

கழிநெடில் அடிநான்கு ஒத்துஇறின் அகவல்

விருத்தம் என்மனார் மெய்உணர்ந் தோரே (முத்துவீரியம், நூ. 29)

என்று முத்துவீரியமும் வரையிலான இலக்கண நூல்கள் விருத்தத்தின் இலக்கணங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் இயற்றிய அறுவகை இலக்கணம் கட்டளைக் கலிப்பா வடிவம் குறித்துப் பேசுகையில், கலிவிருத்தம் இரட்டித்து எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம் கொண்டு அமைவது கட்டளைக் கலிப்பா என வழங்கப் பெறுவதாகக்

குறிப்பிட்டுள்ளார். விருத்தம் பாவின் அடிப்படையில் ஆசிரிய விருத்தம், வெளிவிருத்தம், கலிவிருத்தம், வஞ்சிவிருத்தம் எனும் வகைகளைப் பெறுவதோடு, அடிகளில் இடம்பெறும் சீர்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் குறளடி விருத்தம், சிந்தடி விருத்தம், அளவடிவிருத்தம், நெடிலடி விருத்தம் கழிநெடிலடி விருத்தம் எனும் வகைமைபெறுவதையும் (செந்தமிழ், ப. 150) காணமுடிகிறது.

வெண்டளை கொண்டு விருத்தமும் துறையும்

சிந்தொடு பிறவும் வந்திடல் வளர்ச்சி (யாப்புநூல், நூ. 123)

விருத்தங்களுக்குரிய சீர்வாய்பாட்டு அமைப்பினைப் பெறாமல் வெண்டளையமைப்பினைப் பெறும் கலிவிருத்தம் பற்றிச் 'செந்தமிழ்' குறிப்பிடுகின்றது. (செந்தமிழ், ப. 160) வெண்டளை பெறும் கலிவிருத்த அமைப்பை யாப்புநூல், கட்டளைக் கலிவிருத்தம் என வகைபடுத்தி இலக்கணங் கூறுகின்றது (யாப்புநூல், நூ. 130). திருமந்திரப் பாடலை எடுத்துக்காட்டி வெண்டளைக் கலிவிருத்தம் பற்றி யாப்புநூல் பேசியுள்ளது. எளிதாகப் பாடலாம் நூலும் திருமந்திரப் பாடலை எடுத்துக்காட்டி வெண்டளையாலேயே வந்த விருத்தம் என்று குறிப்பிடுவதும் இணைத்தெண்ணத்தக்கன.

விருத்தப்பாவியல்

பிற யாப்பிலக்கண நூற்களைப் போலன்றி, யாப்பின் ஒருதனிக் கூற்றிற்கு இலக்கணம் வகுக்கின்றது தி.வீரபத்திரமுதலியாரின் இந்நூல். விருத்த யாப்பு வளர்ந்த காலத்தில் ஆசிரிய விருத்தம், கலிவிருத்தம், கலித்துறை ஆகிய அளவொத்த அடிகள் நான்குடைய செய்யுட்கள் தமக்கெனச் சில தனியமைப்புக்களுடன் வளர்ந்தன. வடமொழியில் வளர்ந்த விருத்த இயல்பை உணர்ந்து தமிழ் மொழியில் வழங்கிய விருத்தச் செய்யுட்களின் தன்மைகளைக் கொண்டு, பயின்றுவந்த சில வடிவமைப்புகளைப் பிரித்துத் தருகின்றார் ஆசிரியர். விதிகளே சான்றுகளாகவும் அமையும் படி இந்நூல் யாக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் யாப்பைப் பொறுத்தவரை இது புதுமுயற்சியாம். பன்னிரண்டு பகுதிகளில் 83 செய்யுட்களால் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. விருத்தப்பாவின் வளர்ச்சி நிலைகளை இந்த விருத்தப்பாவியல் இலக்கண நூலைக் கொண்டு அறியமுடிகிறது.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்

இரட்டை விருத்தம் என்பது முதன்முதலில் வீரசோழிய உரையில்தான் இடம்பெறுகிறது. பொதுவாக அறுசீர், எழுசீர் ஆசிரிய விருத்த அமைப்புகள் சில இரட்டித்து வருவனவாகவே பன்னிரு, பதினான்கு சீர் ஆசிரிய விருத்தங்கள் அமைந்து காணப்படுகின்றன. இதனை அறுவகை இலக்கணம்,

அறுசீர் எழுசீர் இரட்டிய விருத்தப்

பகுதியும் தாழிசைப் பகுதியும் உளவே (அறுவகை இலக்கணம், நூ. 441)

எனக் கூறுவதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. விருத்தப்பாவியல் பன்னிரு, பதினான்கு ஆசிரிய விருத்தங்களுக்கு இலக்கணம் தனித்தனியே கூறவில்லை. இருப்பினும் அறுசீர், எழுசீர் விருத்த அமைப்புகள் இரட்டித்துவரும் பன்னிரு, பதினான்குசீர் விருத்தங்களை ஆசிரியராலேயே படைக்கப்பெற்ற விருத்தப்பாவியலின் உரை குறிப்பிடுகின்றது. (விருத்தப்பாவியல், ஐந்தாம் படலம், நூ. 3) பன்னிருசீர் விருத்தம் முதலிய விருத்தங்களைப் பெரும்பாலும் இரட்டைவிருத்தம் என்றே வழங்குவர். இரட்டை விருத்தமாவது ஒருதாக்குற்று நின்ற அடிச்சந்தமே இரட்டிப் பின்னும் வந்து ஓரடியாய் நிற்பது. (அ.குமாரசுவாமிப்புவர், காரிகைப் புத்துரை, ப. 91) என்பதன் மூலம் இதன் அமைப்பினை அறியமுடிகிறது. இலக்கிய நிலையில் பயின்றுவந்துள்ள இவ்வகை இரட்டையாசிரிய விருத்தங்களின் உள்வகைகள் இதுவரையிலும் இலக்கண

நிலையில் சரிவர எடுத்தியம்பவில்லை என்று கூறலாம். பதினாறு, முப்பத்திரண்டு அறுபத்துநான்கு என நூற்றுத் தொண்ணூற்றாறு சீர் வரை, சீர்களைப் பெற்று வளர்ச்சிகண்டுள்ளன.

பாட்டியல் நூல்களில் விருத்தம்

பாட்டியல் நூல்களில் விருத்தம் யாப்பு வடிவம், இலக்கியவகை என்ற இருநிலைகளில் இடம்பெறுகிறது. ஆசிரிய விருத்தத்தினை அகவல் விருத்தம் என்றும் பாட்டியல் நூல்கள் சுட்டுகின்றன. வெண்பாப் பாட்டியல் தொல்விருத்தம் என்று இதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. விருத்தங்களுள் பழமையானது என்பதனால் இவ்வாறு கூறியிருத்தல் கூடும். ஆசிரியப்பாவினை மன்னர்பா என்றும் ஆசிரிய விருத்தத்தினை மன்விருத்தம் என்றும் மன்னர் விருத்தம் என்றும் இந்நூல்கள் குறித்துள்ளன. முழுமையும் விருத்தத்தினாலமைந்த இலக்கியங்களாக அட்டமங்கலம், தசாங்கத்தயல், அரிபிறப்பு, தாண்டகம், ஊசல், நயனப்பத்து, ஐம்படைவிருத்தம், நவமணிமாலை, ஒன்பான்வகை விருத்தம், பதிகம், கைக்கிளை, பயோதரப்பத்து, சதகம், பாதாதிசேசம், கேசாதிபாதம், செருக்களவஞ்சி ஆகியவற்றைப் பாட்டியல்கள் குறித்துள்ளன. மேலும் சில பிரபந்தங்களுள் விருத்தம் ஒருபகுதியாக இடம்பெறவேண்டும் என்று இவை இலக்கணம் வகுத்துள்ளன. அவை அரசன் விருத்தம், அலங்கார பஞ்சகம், பிள்ளைத்தமிழ், இரட்டை மணிமாலை, கலம்பகம், நான்மணிமாலை ஆகியன.

பாவினங்களின் பரியாயப் பெயர்கள்

வெளி விருத்தத்தை வெள்ளை விருத்தம் என்று காக்கை பாடினியார் கூறுவர். பின்னர் எழுந்த வீரசோழியம் தண்டா விருத்தம் என்றும், மயேச்சுரர் விருத்தம் என்று மட்டும் கூறுவர். ஆசிரிய விருத்தங்களின் பரியாயப் பெயர்களை இலக்கண நூல்கள் பின்வருமாறு வழங்குகின்றன.

சிறு காக்கைப்பாடினியம் - நாலடி விருத்தம்

காக்கைப்பாடினியம் - அகவல்விருத்தம்

யாப்பருங்கல விருத்தியுரையாசிரியர் இளம்பூரணர், புத்தமிழ்திரனார் - ஆசிரிய விருத்தம்

பாட்டியல் நூல்கள் - மன் விருத்தம். மன்னர் விருத்தம், தொல்விருத்தம்

கலி விருத்தங்களின் பரியாயப் பெயர்களை இலக்கண நூல்கள் பின்வருமாறு வழங்குகின்றன. கலிப்பா விருத்தம் - இலக்கண விளக்கம் மட்டும் இப்பெயரை வழங்குகிறது. மற்ற இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் கலிவிருத்தம் என்றே கூறுகின்றது. வஞ்சிப்பாவின் இனத்தைச் சுட்டும் பரியாயப் பெயர்கள் யாப்பிலக்கண நூல்களில் காணப்படவில்லை.

தமிழின் பண்டைய யாப்பியல் இலக்கணத்தை உணர்த்தும் இலக்கணமாகிய தொல்காப்பியம் பா வடிவங்களும் பொருண்மைகளும் கொண்டிருந்த உறவினை உணர்த்தும் வகையில் குறிப்பிட்ட பொருண்மைகளைப் பாடக் குறிப்பிட்ட யாப்பு வடிவங்களை இயைபுபடுத்திச் சுட்டியுள்ளது. ஆசிரியம், வெண்பா, கலி, வஞ்சி ஆகிய பா வகைகளில் அறம், பொருள், இன்பம், வாழ்த்தியல் ஆகியவற்றையும், ஆசிரியம், வெண்பா ஆகிய பா வகைகளில் புறநிலை வாழ்த்து, அவையடக்கியல், செவியறிவுறாஉ, ஆகியவற்றையும் பாடுதல் வேண்டும் என்பது உள்ளிட்ட இலக்கியத்தில் இன்னப் பொருண்மைகள் இன்னப் பாவகையில் அமைதல் ஏற்றது என்னும் கருத்துப்படத் தொல்காப்பியம் செய்யுளியலில் இலக்கணங்களை வகுத்துள்ளது. காலப்போக்கில் பாடுபொருள்களில் ஏற்பட்ட மாற்றம், பா வகைகளிலும் பல நெகிழ்ச்சிகளைத் தோற்றுவித்தன. காப்பியக் காலத்தில் நெடிய கதை சொல்லும் போக்கிற்கும்,

கதைகளில் நேரும் நிகழ்ச்சி மாற்றங்களுக்கும், உணர்ச்சி மாறுபாடுகளுக்கும் ஏற்பப் பல வடிவங்கள் ஆட்சிபெற்றன. அந்த வகையில் குறிப்பிட்ட படைப்பிலக்கியத்தின் புற வடிவம் குறித்த யாப்பியல் ஆய்வு குறிப்பிட்ட படைப்பின் கவிதையியல் ஆக்க முறைமைகளை உணரத் துணை செய்கின்றது.

தமிழின் முதன்மையான இலக்கியங்களின் யாப்பியல் குறித்த ஆய்வு முயற்சிகள் பலராலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கியம், சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம் முதலிய இலக்கியங்கள் குறித்த யாப்பியல் ஆய்வுகள் அவ்வவ் இலக்கியங்களின் வடிவ நிலைப்பட்ட தனித்தன்மைகளைத் தெள்ளிதின் உணரக் கருவிகளாகின்றன. அம்முயற்சிகளின் தொடர்ச்சியாக ஐஞ்சிறுங்காப்பியங்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்ற தமிழின் முதன்மையான இலக்கியப் படைப்புகளுள் ஒன்றான யசோதர காப்பியத்தின் யாப்பியலை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. தமிழில் வழங்கி வரும் இலக்கிய வகைகளில், சொற்சுவை, பொருட்சுவை, பத்திச் சுவை நிரம்பியனவாக அமைந்திருப்பவை காப்பியங்களும் புராணங்களும் ஆகும். இவை தம்மளவில் பல யாப்பு வடிவங்களைக் கொண்டனவாகவும் அமைகின்றன. தமிழின் சிறந்த காப்பிங்களாகச் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி, சூளாமணி, கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம், வில்லிபாரதம் முதலியன அமைகின்றன. இக்காப்பியங்களுள் சிலவற்றின் யாப்பமைதியை ஆராயும் முயற்சிகள் தமிழ் இலக்கணக் களத்தில் இதுகாறும் நிகழ்ந்துள்ளன.

காப்பியங்களின் யாப்பியல் ஆராய்ச்சிகள்

சிலப்பதிகார யாப்பமைதி குறித்து ந.வீ. செயராமனும் (சிலப்பதிகார யாப்பமைதி - 1977), சிந்தாமணியின் யாப்பமைதி குறித்துக் கா.கோ. வேங்கடராமனும் (சிந்தாமணி யாப்பு - 1977), கம்பராமாயண யாப்பமைதி குறித்துக் கே.வீ. தாட்சாயணியும் (கம்பராமாயணம் யாப்பமைதி ஆங்கிலம் - 1979), இரா. திருமுருகனும் (கம்பன் பாடிய வண்ணங்கள் - 1987), வில்லிபாரத யாப்பமைதி குறித்து முனைவர் ம. மகாலட்சுமியும் (தமிழ்க் காப்பியங்களின் யாப்பமைதி சிறப்பாய்வு வில்லிபாரதம் - 2009) தனித்தனியே குறிப்பிட்ட காப்பியங்களின் யாப்பமைதியை ஆராய்ந்துள்ளனர். சீவக சிந்தாமணி யாப்பமைதி குறித்து முனைவர் பாரதியும், பெரியபுராண யாப்பமைதி குறித்து முனைவர் பூங்குமரியும், கந்தபுராண யாப்பமைதி குறித்து முனைவர் க.சசியும் நீலகேசி யாப்பமைதி குறித்து வெங்கடேசனும் ஆராய்ந்துள்ளனர். தமிழின் முதன்மையானதும் ஐஞ்சிறுங்காப்பியங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகின்ற யசோதர காவியத்தின் யாப்பியலைக் குறித்து தனித்தும் முழுமைநிலையிலும் விரிவாகவும் இதுவரை ஆராயப்பெறவில்லை. இக்காப்பியப் படைப்பின் வெற்றிக்கு வடிவநிலைப்பட்ட அடிப்படையாக அமையும் யாப்பியல் நுட்பங்கள் ஆராய்ந்து தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. தமிழின் இலக்கிய ஆளுமைகளுள் ஒருவராக விளங்கும் இந்நூலாசிரியர் தமிழ் யாப்பியலுக்கு வழங்கியுள்ள தனித்த கொடைகள் துல்லியமாக இனங்காணப்படவில்லை. இவற்றைக் கருத்தில்கொண்டு இக்கட்டுரை யசோதர காவியத்தின் யாப்பியலை ஆராய்ந்து தெளிவுபடுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

யசோதர காவியம்

யசோதர காவியம் சிறுகாப்பிய வகையுள் முதன்மையாக வைத்து எண்ணப்படுவது. இருப்பினும் சூளாமணி, நீலகேசி ஆகிய இரண்டு காப்பியங்களை ஒப்பீடும் சூழலில் அத்துணை இலக்கிய நயம் வாய்ந்த காப்பியமாக அமையவில்லை. இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் யாரெனத் தெரியவில்லை. ஒளவை துரைசாமிப் பிள்ளை யசோதர காவியப் பதிப்பு முன்னுரையில் புட்பதந்தர் எழுதிய யசோதர காவியத்தில் கூறப்படும் நிகழ்ச்சிகளைப்

பின்பற்றியே தமிழில் யசோதர காவியம் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று சில அறிஞர் கூறுகின்றனர் என்றும் அதற்குச் சான்றாக,

**புட்பதந்தன் சொன்ன பொருள்சேர் கதைதன்னைத்
திட்பமாய்ச் செந்தமிழிற் செப்பினான் – நட்புடையார்
நண்ணா ரிவரென்ன நாடாக் கொடைக்கையார்
வெண்ணாவ லூருடையார் வேள்**

என வரும் வெண்பாவைக் குறிப்பிட்டு அதில் இடம்பெறும் ‘பொருள்சேர் கதை’ என்பது நாககுமார காவியம், யசோதர காவியம் இவற்றில் எதைக் குறிக்கிறது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு காணப்படுகிறது. ஆய்வறிஞர்கள் யசோதர காவியத்தையே இவ்வெண்பா சுட்டுவதாகக் குறிப்பிடுவர் என்று கூறுகிறார். மேலும் வெண்ணாவலூரடையார் என்பவரே இந்நூலின் ஆசிரியர் என்பதும் இவ்வெண்பாவின் மூலம் அறியலாம்.

ஒளவை துரைசாமிப் பிள்ளையின் பதிப்பின்படி அமைந்துள்ள 330 பாடல்கள் கொண்ட யசோதர காவியத்தின் பாவியல் மற்றும் தொடையியல் குறித்து விரிவாகக் காணலாம்.

**முதற்சருக்கம் – 73 பாடல்கள் (காப்பு செய்யுட்கள் உள்பட)
இரண்டாம் சருக்கம் – 87 பாடல்கள்
மூன்றாம் சருக்கம் – 65 பாடல்கள்
நான்காம் சருக்கம் – 36 பாடல்கள்
ஐந்தாம் சருக்கம் – 69 பாடல்கள்**

என அமைந்துள்ள யசோதர காவியம் மொத்தம் 330 பாடல்களால் ஆனது. இதன் யாப்பமைப்பு விருத்தம் என்ற பாவினம் ஒன்றைக் கொண்டே இயங்குகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆசிரிய விருத்தம்

ஆசிரிய விருத்தத்தில் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்த அமைப்பு மட்டுமே யசோதர காவியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தத்தில் பல வகைகள் உள்ளன. அவற்றுள், ‘விளம் மா தேமா விளம் மா தேமா’ என்ற வாய்ப்பாட்டில் இக்காப்பியத்தில் 181 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தத்தின் முதன்மையான வடிவமாக விளங்கும் இவ்வகையிலே இக்காப்பியத்தின் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (எ. கா.)

**நரம்புகள் விசித்த மெய்யன் நடையினிற் கழுத ணைந்தோன்
திரங்கிய விரலன் கையன் சிறுமுகன் சினவன் சீறிற்
குரங்கினை யனையன் கூனன் குழிந்துபுக் கழிந்த கண்ணன்
நெருங்கலு நிரலு மின்றி நிமிர்ந்துள சிலபல் லென்றான் (யசோதர காவியம், 105)**

மேற்குறித்த பாடல் விளம் மா தேமா விளம் மா தேமா என்ற அறுசீர் ஆசிரிய விருத்த வாய்ப்பாட்டிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இக்காப்பியத்தின் காப்புச் செய்யுள் கட்டளைக் கலிவிருத்த அமைப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. பொதுவாக இரண்டு வகையான கட்டளைக் கலிவிருத்தங்கள் காணப்படுகின்றன.

- நேரசையில் தொடங்கினால் 11 எழுத்துகள்
- நிரையசையில் தொடங்கினால் 12 எழுத்துகள்

(எ.கா.) உலக மூன்றும் ஒருங்குணர் கேவலத்

**தலகி லாத அனந்த குணக்கடல்
விலகி வெவ்வினை வீடு விளைப்பதற்
கிலகு மாமலர்ச் சேவடி யேத்துவாம்**

என்ற காப்புச் செய்யுள் நிரையசையில் தொடங்கி 12 எழுத்துகள் ஒன்றி அமைந்த கட்டளைக் கலிவிருத்த அமைப்பிலானது.

‘தேமா கூவிளம் விளம் விளம் விளம் காய்’ என்ற வாய்ப்பாட்டில் 8 பாடல்களும் புளிமா கூவிளம் விளம் விளம் விளம் காய் என்ற வாய்ப்பாட்டில் 1 பாடலும் அமைந்துள்ளன.

சருக்கம் வாரியாகப் பாவியல்

முதற்சருக்கம் – 73 பாடல்கள் (காப்பு செய்யுட்கள் உள்பட)

22 பாடல்கள் கலிவிருத்த அமைப்பிலும் 51 பாடல்கள் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்த அமைப்பிலும் பயின்றுவந்துள்ளன.

இரண்டாம் சருக்கம் – 87 பாடல்கள்

11 பாடல்கள் கலிவிருத்த வாய்ப்பாட்டு அமைப்பில் விளம் விளம் மா கூவிளம் என்ற அமைப்பிலும் 76 பாடல்கள் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்த அமைப்பிலும் பயின்றுவந்துள்ளன.

மூன்றாம் சருக்கம் – 65 பாடல்கள்

64 பாடல்கள் கலிவிருத்த அமைப்பிலும் 1 பாடல் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தமான ‘புளிமா கூவிளம் விளம் விளம் விளம் காய்’ என்ற வாய்ப்பாட்டில் அமைந்துள்ளன.

நான்காம் சருக்கம் – 36 பாடல்கள்

இச்சருக்கத்தில் 36 பாடல்களும் ஒரே யாப்பில் அமைந்துள்ளது. அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தமான விளம் மா தேமா விளம் மா தேமா என்ற வாய்ப்பாட்டில் இப்பாடல்கள் பயின்றுவந்துள்ளன.

ஐந்தாம் சருக்கம் – 69 பாடல்கள்

கலிவிருத்த அமைப்பில் 43 பாடல்களும் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்த அமைப்பில் 26 பாடல்களும் பயின்றுவந்துள்ளன. இச்சருக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கலிவிருத்த அமைப்பில் இரண்டு வகைகளும் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தத்தில் இரண்டு வகைகளும் முறையே இடம்பெற்றுள்ளன.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்த வகையில் 190 பாடல்கள் யசோதர காவியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

கலிவிருத்தம்

விருத்த வகையில் கலிவிருத்த அமைப்பில் 140 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கலிவிருத்த அமைப்பில் கட்டளைக் கலிவிருத்தம் என்ற வகையிலே அதிகமான பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கட்டளை என்பது எழுத்தொன்றி வருவதைக் குறிக்கும். கட்டளைக் கலிவிருத்தம் இரண்டு வகைப்படுகிறது. நேரசையில் தொடங்கினால் 11 எழுத்துகளும் நிரையசையில் தொடங்கினால் 12 எழுத்துகளும் என ஒன்றி வரவேண்டும். இது முறையே நேரசைக் கட்டளைக் கலிவிருத்தம், நிரையசைக் கட்டளைக் கலிவிருத்தம் என வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

கட்டளைக் கலிவிருத்தம் அமைப்பில் 86 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. நேரசையில் தொடங்குவதில் 67 பாடல்கள் நிரையசையில் தொடங்குவதில் 19 பாடல்கள் முறையே இடம்பெற்றுள்ளன. கலிவிருத்த அமைப்பில் வாய்ப்பாட்டில் அமைப்பில் அமைந்த கலிவிருத்தப் பாக்களும் யசோதர காவியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டு வகையான வாய்ப்பாட்டில் கலிவிருத்த அமைப்பானது யசோதர காவியத்தில் பயின்றுவந்துள்ளன. ‘விளம் விளம் விளம் மா’ என்ற வாய்ப்பாட்டில் அமைந்த கலிவிருத்த அமைப்பில் 41 பாடல்கள் பயின்றுவந்துள்ளன.

‘விளம் விளம் மா கூவிளம்’ என்ற வாய்ப்பாட்டில் அமைந்த கலிவிருத்த அமைப்பில் 13 பாடல்கள் பயின்றுவந்துள்ளன. (எ.கா.)

வளவயல் வாரியின் மலிந்த பல்பதி

அளவறு சனபத மவந்தி யாமதின்

விளைபய னமரரும் விரும்பு நீர்மைய

துளதொரு நகரதுஞ் சயினி யென்பவே (யசோதரகாவியம், 74)

இவ்வாறு ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களில் ஒன்றான யசோதர காவியம் முழுக்க முழுக்க விருத்த யாப்பினைக் கொண்டு இயற்றப்பட்டுள்ளது கவனித்தக்கது. அதிலும் குறிப்பாக ஆசிரிய விருத்த வகைகளும் கலிவிருத்த வகைகளும் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளமை தனித்துச் சுட்டத்தக்கது. யசோதர காவியத்தின் யாப்பமைப்பு வருமாறு:

1-22 பாடல்கள் வரை கலிவிருத்தம் (நேர் 11, நிரை 12)

23-73 பாடல்கள் வரை அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் (விளம் மா தேமா விளம் மா தேமா)

74-84 பாடல்கள் வரை கலிவிருத்தம் (விளம் விளம் மா கூவிளம்)

85-160 பாடல்கள் வரை அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம் (விளம் மா தேமா விளம் மா தேமா)

161-224 பாடல்கள் வரை கலிவிருத்தம் நேர் 11, நிரை 12

177ஆவது பாடல் ‘மா கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம்’ வாய்ப்பாட்டுச் சீர் நிலையிலும் எழுத்தெண்ணிக்கையும் ஒத்து அமைகிறது.

226-261 பாடல்கள் வரை அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் (விளம் மா தேமா விளம் மா தேமா)

262-302 பாடல்கள் வரை கலிவிருத்தம் (காய் காய் காய் மா)

303 - 320 பாடல்கள் வரை அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம் (விளம் மா தேமா விளம் மா தேமா)

321-328 பாடல்கள் வரை அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் (மா விளம் விளம் விளம் காய்)

329 - 330 பாடல்கள் வரை கலிவிருத்தம் (விளம் விளம் மா கூவிளம்)

யசோதர காவியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரு பாடலின் யாப்பமைப்பு சரிவர அமையாமல் உள்ளது. அப்பாடல் வருமாறு:

தரள மாகிய நயனத் தொடஞ்சிறை சாபம்போற் சிகியென்ன

மருள மாகன சிகழிகைச் சுடர்க்கண மணிமுடி தனையொத்த

ஒளிரு பொன்னைச ரணங்கள் வயிரமுள் ளொப்பில போரின்கண்

தளர்வில் வீரியந் தகைபெற வளர்ந்தன... (யசோதரகாவியம், 225)

இப்பாடலை ‘புளிமா விளம் விளம் விளம் விளம் காய்’ என்ற அறுசீர் ஆசிரிய விருத்த வாய்ப்பாட்டு நிலையில் வைத்து எண்ண இடமுள்ளது.

முடிவுரை

யசோதர காவியத்தில் அறுசீர் ஆசிரியத்தில் ‘விளம் மா தேமா விளம் மா தேமா’ என்ற விருத்த அமைப்பிலான பாடல்களே அதிகம். கலிவிருத்தம் அதற்கடுத்த நிலையில் உள்ளது என்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாகப் பெறப்படுகிறது. வடிவ மரபை ஆராயும் யாப்பியல் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளும் சூழலில் கதைப் பொருண்மையின் தேவைக்கேற்பப் பா வடிவங்கள் மாற்றங்களைப் பெற்றமைகிறது என்பது தெளிவுப்பெறுகிறது. மேலும் வடமொழிக் கதையாடல்களாக விளங்கும் இவற்றிற்கு விருத்த யாப்பினைப் பயன்படுத்துவது தனித்துச் சுட்டத்தக்கது. பெருங்கதையாடலுக்கும் விருத்தப் பாவிற்கும் உள்ள தொடர்பானது கம்பனின் கவிச்சுவையில் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். இத்தகையச் சூழலில் வடமொழி மரபில் இயன்ற பாவடிவங்கள் தமிழ் மரபிற்கேற்ப புத்தாக்கம் பெறுவதும் கவனித்தக்கன. இது

போன்ற பிற காப்பியங்களை ஆராயும் பொழுது முழுமையான ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்களங்கள் தோன்றி புதிய விடயங்களை முன்னிறுத்திச் செல்லும் என்பது திண்ணம்.

குறிப்புகள்

- [1] அமிதசாகரனார். *யாப்பருங்கலம் பழைய விருத்தியுரையுடன்*. மே. வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை பதிப்பித்தது, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1998.
- [2] சி. இளங்கோ. “தமிழ் யாப்பியல் பாவாணர் பங்களிப்புகள்.” *உங்கள் நூலகம்*, ஏப்ரல் – 2025.
- [3] ஒளவைசு.துரைசாமிப்பிள்ளை (ப.ஆ.,) *யசோதர காவியம் மூலமும் உரையும்*. அஸ்வின் ஏஜென்ஸி பதிப்பகம், சென்னை, 2011.
- [4] குமாரசுவாமிப்புலவர், அ. காரிகைப் புத்துரை. *உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்*, சென்னை, 2015.
- [5] இரா. சண்முகப்பிரியா. “யாப்பியல் நோக்கில் அப்பர் தேவாரம்.” *புதிய அவையம்*, தொகுதி.7, இதழ் 4, மார்ச் 2023.
- [6] அ. சதீஷ். “பாரதியார் கவிதைகளில் யாப்பியல்.” *MJSSH ஆன்லைன்*, தொகுதி.5 இதழ் 3, ஜூலை 2021.
- [7] சரவணத்தமிழன், த. *யாப்பு நூல்*. இயற்றமிழ் பயிற்றகம், திருவாரூர், 1981.
- [8] ப.சரவணன். *சிலப்பதிகாரம்*. சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, 2015.
- [9] ஆ. சிவலிங்கனார். “சைவசித்தாந்தச் சாத்திர நூல்கள் கட்டுரை.” *தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை* – 5, ச.வே.சுப்பிரமணியன், அன்னிதாமசு (பதி. ஆ) உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1980.
- [10] மயிலை சீனி வேங்கடசாமி. *சமயங்கள் வளர்த்த தமிழ்*. சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2008.
- [11] ச.வே.சுப்பிரமணியன். *இலக்கணத்தொகை யாப்பு-பாட்டியல்*. தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, பிப்ரவரி 1978.
- [12] புத்தமித்திரனார். *வீரசோழியம் மூலமும் பெருந்தேவனார் இயற்றிய உரையும்*. கா.ர. கோவிந்தராஜ முதலியார் (ப.ஆ.), பவானந்தர் கழகம், சென்னை, 1942.
- [13] மீனாட்சிசுந்தரனார், தெ.பொ.மீ. பிறந்தது எப்படியோ?. பாரி நிலையம், சென்னை.
- [14] முத்துவீர உபாத்தியாயர். *முத்துவீரியம்*. திருநெல்வேலி திருப்பாற்கடனாதன் கவிராயர் உரையுடன், கு. சுந்தரமூர்த்தி (ப. ஆ.) கழகம், சென்னை, 1972.
- [15] *யாப்பருங்கலம் பழைய விருத்தியுரையுடன்*. அமிதசாகரனார். மே. வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை பதிப்பித்தது, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1998.
- [16] வீரபத்திர முதலியார், தி. *விருத்தப்பாவியல்*. ஈ.என். தணிகாசல முதலியார் (ப.ஆ.), கழகம், சென்னை, 1984.
- [17] வீரமாமுனிவர். *தொன்னூல் விளக்கம் மூலமும் உரையும்*. உ.ஸ்ரீநிவாச ராகவாசாரியாரவர்களால் பார்வையிடப்பட்டு ஜி. மெக்கென்ஜி காபன் அய்யரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது, சென்னை, 1891.

References

- [1] Amithasakaranar. *Yaapparungalam Pazhaiya Viruthiyuraiyudan*. Ma. Ve. Venugopalap Pillai Pathippithathu, Ulagath Thamizhaaraychi Niruvanam, Chennai, 1998.
- [2] Ci. Ilango. “Thamizh Yaappiyal Paavaanar Pangalippugal.” *Ungal Noolagam*, April 2025.

- [3] Ovai Su. Duraisamipillai (P.A.). *Yasothara Kaaviyam Moolamum Uraiyum*. Aswin Agency Pathippagam, Chennai, 2011.
- [4] Kumaraswamipulavar, A. Kaarikai Puththurai. *Ulagath Thamizhaaraychi Niruvanam*, Chennai, 2015.
- [5] R. Shanmugapriya. “Yaappiyal Nokkil Appar Devaram.” *Puthiya Avaiyam*, Volume 7, Issue 4, March 2023.
- [6] Satheesh. “Bharathiyar Kavithaigalil Yaappiyal.” *MJSSH Online*, Volume 5, Issue 3, July 2021.
- [7] Saravanathamizan, T. *Yaappunool*. Iyarttamizh Payirtragam, Thiruvavarur, 1981.
- [8] P. Saravanan. *Silappathikaaram*. Sandhiya Pathippagam, Chennai, 2015.
- [9] A. Sivalingar. “Saivasithanthach Saathira Noolgal Katturai.” *Thamizh Ilakkiya Kolkai* – 5, Sa. Vee. Subramanian, Annidha Masu (P.A.), *Ulagath Thamizhaaraychi Niruvanam*, Chennai, 1980.
- [10] Mayilai Seeni Venkatasami. *Samayangal Valarththa Thamizh*. Saratha Pathippagam, Chennai, 2008.
- [11] Sa.Ve. Subramanian. *Ilakkanathogai Yaappu-Paattiyal*. Thamizh Pathippagam, Chennai, February 1978.
- [12] Puththamiththiranan. *Veerasoliyam Moolamum Perundhevanar Iyartiya Uraiyum*. Ka.R. Govindaraj Mudaliar (P.A.), Bhavanandar Kazhagam, Chennai, 1942.
- [13] Meenatchisundaranar, The.Po.Mee. *Pirandhathu Eppadiyo?*. Pari Nilayam, Chennai.
- [14] Muthuveer Upathiyayar. *Muthuveeriyam*. Thirunelveli Thiruppaarkadanathan Kavirayar Uraiyudan, Ku. Sundaramurthi (P.A.) Kazhagam, Chennai, 1972.
- [15] *Yaapparungalam Pazhaiya Viruthiyuraiyudan*. Amithasakaranar. Ma. Vee. Venugopalap Pillai Pathippithathu, *Ulagath Thamizhaaraychi Niruvanam*, Chennai, 1998.
- [16] Veerapaththira Mudaliar, T. *Viruthappaviyal*. E.N. Thanikachal Mudaliar (P.A.), Kazhagam, Chennai, 1984.
- [17] Veeramamunivar. *Thonnool Vilakkam Moolamum Uraiyum*. U. Srinivasa Raghavasariyaaravangalaal Paarvaiyidappattu Published by G. Mackenzie Capon Iyerral, Chennai, 1891.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Contribution Statement: இல்லை / NIL.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லை / NIL.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன். / I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது. / The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.